

Spodbude za zakonce

## Blagor čistim v srcu, zakaj Boga bodo gledali

Če ne vidim Boga na delu, je treba očistiti pogled

Ta blagor povezuje notranjo čistost srca z očmi, s pogledom, ki razkriva, kaj je v srcu človeka. Kajti »svetilka telesa je oko« (Mt 6,22). Pogled lahko izžareva lakomnost, prezir, sovražstvo, pohoto, prevzetnost, zadrego zaradi laži ali sramu. Po drugi strani pa s pogledom lahko tudi izžarevamo mir, dobroto, naklonjenost in gotovost. Z njim lahko dajemo drugemu dostojanstvo in čast.

Naš pogled umaže greh. Sovražnik je prvemu človeku pokazal mamljiv sadež in pogled nanj ga je premamil. Tudi Jezusu je sovražnik pokazal pogled na vsa kraljestva sveta, a ni podlegel skušnjavi, ker je v srcu nosil



Očetu pogled.

Da bo najin pogled čist, morava priti k Jezusu, da se umijeva v njegovem odpuščajočem pogledu. Ko sva očiščena v srcu, sva čista tudi v mislih, pogledih, besedah in dejanjih. Takrat v sebi in v drug v drugem spet zagledava Božjo podobo.

LUKA MAVRIČ

Prebrali smo

## Transverzala

Potopisni roman Jakoba Kende, ob katerem vas bodo zasrbele pete. Samozaložba.

Drugi potopisni roman Jakoba J. Kende opisuje njegov podvig prehojene slovenske krožne poti. Na njem se mu najprej pridružita otroka, kasneje pa še nekateri liki, ki smo jih spoznali in vzljubili že v prvem romanu, *Apalaška pot*. Potopis tako služi kot nadaljevanje prvenca in kot samostojno branje izgubi nekaj čarobnosti.

Kendi zagotovo ne moremo očitati, da nima sloga – tako pri

izvedbi podviga kot pri opisovanju doživetega. Kot zapiše Viki Grošelj na platnici, je knjiga



»hvalnica Sloveniji in njenim lepotam, obenem pa pronicljiv vpogled v dušo njenih prebivalcev.« V času, ko je že odhod v sosednjo občino redkost, je užitek v domišljijem potovanju po vsej Sloveniji še toliko večji.

L. Č.

Kolumna

VILMA SITER

društvo Družina in Življenje



## Hvaležnost namesto godrnjanja

S pomnim se dogodka izpred nekaj let. Prišla sva v Veržej na počitniški duhovni teden za družine. Ugotovila sem, da sem doma pozabila pižamo. Prosila sem Danija, da mi gre v trgovino po novo. Ker njemu ni težko narediti takšne usluge, je brez obotavljanja ali kakršnega koli nerganja odšel v trgovino. Kupil mi je pižamo, ki je bila po njegovem mnenju najbolj primerna. Bila je puste sive barve in zelo drugačna od mojega pričakovanja. Seveda sem najprej godrnjala, kako mi je lahko prinesel tako pusto pižamo.

Ko zdaj gledam na dogodek, vidim, kako nepozorna sem bila. Res je, da nam je godrnjanje vedno »pri roki«, še posebej takrat, ko stvari niso takšne, kot smo jih pričakovali. Je naravni, spontani odziv človeka, nekako prirojen. Vem pa, da je zelo škodljiv za naše medsebojne odnose. Z godrnjanjem vedno koga prizadenem, največkrat moža, ki se takrat ne čuti spoštovanega.

Tak odziv je daleč od tega, kar o godrnjanju govori in uči Sveto pismo. Sv. Pavel nam jasno naroča: »Vse delajte brez godrnjanja in preračunljivosti, da boste nepoporečni in nepokvarjeni, brezgrajni Božji otroci sredi sprijenega in pokvarjenega rodu, med katerim žarite na svetu kakor zvezde« (Flp 2, 18).

Gre torej za našo poklicanost! V tem svetu naj bi svetili in žareli kot zvezde in kazali pravo pot svojim otrokom, vnukom, sosedom in vsem okrog sebe, ki obupujejo v tem težkem in temačnem času.

Moj odgovor bi se takrat v Veržehu moral glasiti: »O, hvala ti, moj dragi mož, da si mi prinesel pižamo in bil to pripravljen narediti namesto mene!« Moj mož je vedno vesel, kadar znam besede godrnjanja zamenjati z besedami zahvale. Na njegovem obrazu se zdi, kot bi posijalo sonce ali kot bi zvezda zažarela na nebu temne noči.

Prav čas, ko smo zaprti v svojih domovih, je primeren za to, da godrnjanje zamenjamo z besedami hvaležnosti. To prinaša nove možnosti za prijetno sobivanje v naših domovih.

Pa še Svetega Duha lahko povabimo, da on dela vse novo, saj nam je bil poslan kot Pomočnik. Tako nam ne bo težko tudi, če bomo še nekaj časa ostajali zaprti v svojih domovih, saj se s tem načinom komunikacije ne razširijo le naša srca, pač pa tudi stene naših domov. Vabim vas, da to postane naša adventa akcija: tekmuje mo med seboj, kdo se bo večkrat odpovedal godrnjanju in ga zamenjal z besedami hvaležnosti. Tako bo tudi advent vedno bolj pričal o Njem, ki mu tudi na tak način pripravljamo prostor v svojih srcih in domovih.